

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: M. L.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2019, o invalidní důchod

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.

10. 2018 č. j. R-23.10.2018-425/X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 22. 1. 2019 bylo potvrzeno.
2. Žalobkyně namítala, že posudkový lékař nevzal v úvahu všechny její zdravotní obtíže plynoucí z lékařské dokumentace, nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se její zdravotní stav oproti stavu v roce 2016 nadále zhoršil. Dochází ke zhoršení a omezení pohyblivosti končetin v takovém stupni, že některé dny nemůže chodit buď na jednu či na obě nohy. Často ji bolí hlava. Někdy je to neúnosné. Od podzimu roku 2017 má problémy s vyprazdňováním. Došlo u ní ke zhoršení paměti. Mívá časté bolesti celého těla a zhoršuje se jí zrak.
3. Žalovaná v písemném vyjádření jednak odkázala na příslušnou právní úpravu a uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 10. 1. 2019, z něhož plyne, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 25 %. Posudek splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Žalovaná navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 10. 2018 č. j. R-23.10.2018-425/X byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podkladem rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 15. 10. 2018, podle něhož pracovní schopnost žalobkyně poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %. V posudku o invaliditě OSSZ ze dne 15. 10. 2018 posuzující lékařka MUDr. K. J. uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IV, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Pokles pracovní schopnosti je v rozmezí 15 – 25 %, posuzující lékařka stanovila 25 % vzhledem ke klinickému nálezu. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lékařka považovala diabetes mellitus I. typu na inzulinu, který má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti. Dále uvedla, že revmatologické vyšetření je bez chorobných nálezů, suspekce na polyneuropatie pro akroparestzie HKK. EMG horních končetin – výsledek byl v normě. Posuzující lékařka hodnotila jako lehké postižení základních onemocnění, t. č. uspokojivá kompenzace, v minulosti občasné metabolické kolísání. Počínající diabetická komplikace. Lékařka rovněž uvedla, že žalobkyně má zachovanou pracovní schopnost s využitím dosaženého vzdělání, znalostí a zkušeností. Má zachovanou schopnost rekvalifikace.
5. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku o invaliditě ze dne 10. 1. 2019, v němž lékařka LPS ČSSZ učinila závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kap. IV, položce 2b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je diabetes mellitus závislý na inzulinu s občasným kolísáním a s počínající

diabetickou komplikací typu incipientní diabetické polyneuropatie dolních končetin. Z rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15 – 25 % hodnotila 25 % z důvodu funkčního postižení a s přihlédnutím k počínající polyneuropatii. Neshledala důvod pro hodnocení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Lékařka konstatovala, že schopnost využít dosažené vzdělání a znalosti jsou zachovány, stejně tak schopnost rekvalifikace. Pracovní potenciál lze využít v oblasti fyzicky nenáročných profesí s možností dodržovat pravidelný stravovací a léčebný režim a životosprávu. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 16. 5. 2019, č. j. 2019/608-OS, který si zdejší soud vyžádal v průběhu soudního řízení, bylo zjištěno, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní, jelikož její pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Posudková komise shledala příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu rovněž zdravotní postižení uvedené v kap. IV, položka 2, písm. b) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí 15 – 25 %, tj. o 25 % a dále nezvýšila dle § 3 citované vyhlášky. Nehodnotila dle položek 2c, 2d, 2e, protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byl diabetes mellitus I. typu od roku 2006 na intenzivní inzulinoterapii, s počínající diabetickou polyneuropatií dolních končetin. Žalobkyně nebyla schopna těžké fyzické práce, ve střídavém směnném provozu s noční prací, v riziku vibrací a nadměrného chladu. Byla schopna využívat dosažené středoškolské vzdělání, zkušenosti a znalosti v administrativě anebo po případném zaškolení nebo rekvalifikaci vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Posudková komise, jejímž předsedou byl MUDr. M. M. a dalším lékařem byl MUDr. A. P. s odborností interní lékařství, konstatovala, že lékařské nálezy, které žalobkyně dodala v průběhu soudního řízení, nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti k datu napadeného rozhodnutí. U žalobkyně nebyl zjištěn objektivní nález, pro který by byly některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, či některé aktivity omezeny či těžce omezeny. Žalobkyně kromě studia účetnictví a daní, brigádně pracovala jako pomocná síla v kuchyni a v současnosti pracuje brigádně jako administrativní pracovnice cca 32 hodin měsíčně. Diabetická polyneuropatie je prokázána zatím jen na dolních končetinách a je jen počínající. Není prokázána kognitivní porucha ani postižení zraku diabetem. V dekuru praktické lékařky ze dne 7. 9. 2018 je uveden normální vizus obou očí. Na oční ambulanci je sledována MUDr. P. kvůli základnímu onemocnění – diabetu a dle jejího nálezu ze dne 29. 4. 2019 je vizus obou očí při korekci skly normální. Posudek obsahuje rovněž výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn a zjištění ze stěžejních lékařských nálezů.
7. Žalobkyně v podání ze dne 27. 5. 2019 a následně u jednání soudu vyjádřila nesouhlas s posouzením zdravotního stavu, jak jej provedla posudková komise MPSV. Zdůraznila, že s ohledem na zdravotní obtíže má problém si najít i brigádu, neboť z pohledu zaměstnavatele není spolehlivým zaměstnancem, čímž míní tu skutečnost, že s ohledem na zdravotní problémy, není každý den u ní stejný. Stává se, že ráno po probuzení se nemůže postavit na nohy, někdy má problémy i s rukama. To vše znamená, že se nemůže ani nikam dopravit. Posudková komise dostatečně kromě stěžejního onemocnění, jímž je diabetes mellitus, nevyhodnotila další zdravotní obtíže, jak jsou konstatovány i v diagnostickém souhrnu a míru jejich vlivu na pokles pracovní schopnosti. Posudková

komise se zaměřila výlučně na diabetes mellitus a nevyhodnocovala její zdravotní stav komplexně se zohledněním všech zdravotních problémů. Poukázala na to, že trpí migrénami, mívá časté bolesti hlavy. V důsledku migrén se nedokáže soustředit. Posudková komise toto nezohlednila, ani to, že dřívější administrativní práce vykonávala z domu, ale mívala i takové stavy např. při bolesti rukou či ataku migrény, že nebyla schopna vykonat ani práci doma.

8. Krajský soud poukazuje především na skutečnost, že v projednávané věci jde o nárok na dávku důchodového pojištění, jejíž přiznání je podmíněno nepříznivým zdravotním stavem a je tudíž závislé především na odborném lékařském vyšetření. K takovému posouzení jsou pro přezkumné řízení soudní povolány podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, posudkové komise MPSV, a to nejen o celkovém posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale též k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejím vzniku, zániku či dalším trvání. Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v Ostravě splňuje bez pochybností kritéria úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise Ostrava se zabývala zdravotními postiženími žalobkyně, její stav posoudila komplexně a ke svým závěrům dospěla na základě úplné zdravotní dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím. Nutno dodat, že posudkové hodnocení posudkové komise Ostrava potvrzuje dříve vyslovené závěry posudku lékaře OSSZ i posudku lékaře LPS ČSSZ. Z posudku PK MPSV Ostrava vyplývá jednoznačný závěr, že se u žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl diabetes mellitus I. typu od roku 2006 na intenzivní inzulinoterapii, s počínající diabetickou polyneuropatií dolních končetin, uvedený v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů v kap. IV, položka 2, písm. b), vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 25 %. Posudková komise zvolila horní hranici rozmezí 15 – 25 % a dále nezvýšila dle § 3 citované vyhlášky. Krajský soud v daných souvislostech současně konstatuje, že při posuzování zdravotního stavu je úkolem posudkové komise (či posudkového lékaře) určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti (§ 2 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity). Podle § 2 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Soud dále uvádí, že lékařské zprávy jsou zdrojem objektivních lékařských poznatků o zdravotním stavu pojištěnce, tzn., mají podat zprávu o typu onemocnění pojištěnce. Hodnocení míry vlivu zdravotního postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce náleží posudkové komisi. Dle názoru soudu postup posudkové komise zcela odpovídá požadavkům daným v § 2 odst. 3 vyhl. č. 359/2009 Sb., o

posuzování invalidity. Za situace, kdy posudek PK MPSV ČR v Ostravě splňoval bez pochybností kritéria úplnosti a přesvědčivosti, krajský soud z těchto závěrů vycházel.

9. Výsledný pokles pracovní schopnosti o 25 % neodpovídá žádnému stupni invalidity, jak plyne z § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
10. S ohledem na výše uvedené dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovanou.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18.06.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně